

РЕШЕНИЕ

№ 5043

гр. София, 13.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10958** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Агенция “Пътна инфраструктура“, подадена чрез юрк. Д., срещу Решение № 4350 от 03.10.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав, постановено по НАХД № 8942/2024 г. С решението е отменен Електронен № [ЕГН] от 27.02.2024 г., издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ при МРРБ - С., с който на Г. Б. Х. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 800 лв., на основание чл. 179, ал. 3а, вр. с чл. 187а, ал. 5 от ЗДвП, за нарушение на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че въззивното решение е неправилно, като постановено при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и в противоречие с материалния закон. Според касатора новите разпоредби по чл. 10б, ал. 7-9 ЗДвП, касаещи задължение за уведомяване не са приложими към датата на установяване на посоченото в електронния фиш нарушение, тъй като нямат обратен ефект. Не се споделя също така и изводът на съда, че собственикът на автомобила е направил всичко зависещо от него за изпълнение на задължението си по чл. 102, ал. 2 ЗДвП. Възразява срещу приетото от въззивния съд, че е нарушен принципът на пропорционалност, регламентиран в чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския

парламент и на Съвета от 17 юни 1999, доколкото директивата е законодателен акт, с който се определя цел, която всички страни от ЕС трябва да постигнат, като отделните страни членки обаче могат да приемат свои собствени закони с оглед на постигането на тези цели. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което процесният ЕФ да бъде потвърден.

В проведеното по делото открито съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът - Г. Б. Х., чрез адв. Н., оспорва касационната жалба и моли за отхвърлянето ѝ. Подробни съображения развива и в депозиран по делото писмен отговор. Не се претендират разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, Х.-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 15.05.2023 г. в 17:42 часа, товарен автомобил „ВОЛВО ФЛ“, регистрационен номер С., с технически допустима максимална маса 12000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6D, без ремарке, се е движил в [община], по път А-6 км 60+705, с посока намаляващ километър. За същото ППС изцяло не е била заплатена дължимата пътна такса – 27 лв. Не е имало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Нарушението е установено с устройство № 10192, представлявало автоматично устройство за записване на пътния трафик (елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал. 1 от Закона за пътищата /ЗП/, намиращо се на път А-6 км 60+705, попадащ на територията на [населено място].

За посоченото ППС са подавани тол декларации за датата на нарушението, респективно, имало е сключен договор за използване на услуги за електронно събиране на такси на база изминато разстояние с последващо плащане.

От Агенция "Пътна инфраструктура" бил издаден Електронен фиш № [ЕГН] от 09.11.2023 г., с който на „Транспрес“ ООД било наложено административно наказание „имуществена санкция“.

На основание чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, от законния представител „Транспрес“ ООД – ползвател на ППС, било декларирано, че на 15.05.2023 г. ППС е било управлявано от Г. Б. Х..

Издаденият Електронен фиш № [ЕГН] от 09.11.2023 г. бил анулиран и на 27.02.2024 г. бил издаден Електронен фиш № [ЕГН], с който на ответника по касация - Г. Б. Х. било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 800 лв., на основание чл. 179, ал. 3а, вр. чл. 187а, ал. 5 от ЗДвП, за нарушение на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е обосновал извод, че Х. е осъществил състава на посоченото в ЕФ административно нарушение, тъй като на посоченото в ЕФ дата, място и час е управлявал описаният товарен автомобил по път, за който не е заплатена изискуемата такса. Във въззивното решение са изложени мотиви, че към датата на издаване на ЕФ – 27.02.2024 г. АПИ е разполагала с възможност да санкционира жалбоподателя за нарушение на чл. 179, ал.

За от ЗДвП по облекчена процедура, чрез издаване на ЕФ, предвид актуалната редакцията на чл. 189ж, ал.1, изр. първо от ЗДвП, в сила от 13.02.2024 г., която разпоредба е процесуалноправна и нейното действие обхваща и неприключили производства. Според СРС, сроковете в чл. 34 от ЗАНН касаят единствено издаването на НП и АУАН и същите са неприложими относно ЕФ, поради което възраженията на жалбоподателя в тази връзка са приети за неоснователни.

За да отмени обжалвания пред него НП СРС е приел, че не е спазена процедурата, предвидена за ангажиране на административнонаказателната отговорност на лицето. В мотивите на решението е посочено, че в конкретния случай при наличието на сключен договор с доставчик, намират приложение новите разпоредби на чл. 10б, ал. 7-9 ЗП, в сила от 01.01.2024 г., с които националното законодателство е приведено в съответствие с изискванията на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г., в частност с чл. 2, § 7 от същия. Според СРС едва след уведомяване и бездействие на собственика/ползвателя да заплати дължимата такса доброволно, е следвало да се пристъпи към образуване на административнонаказателно производство. Решаващият съд е счел, че следващо самостоятелно основание за отмяна на обжалвания електронен фиш е, че е налице нарушение на принципа на пропорционалност. В ЕФ е отразено, че за заснетото ППС е изчислено, че е изминало разстояние, съответстващо на най-дългата отсечка между две точки от платената пътна мрежа, определена по най - прекия маршрут по протежението на платената пътна мрежа, в който случай собственикът или ползвателят следва да заплати максимална такса, определена в тарифата по чл.10, ал. 6 - в размер на 27 лева. Сравнявайки размера на незаплатената пътна такса с фиксирания размер на глобата, СРС е намерил, че ясно личи несъразмерността между двете стойности, тъй като предвидената санкция превишава многократно размера на дължимата „тол такса“.

По тези съображения СРС е отменил ЕФ, като издаден при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

След като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд София - град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина, и при правилно приложение на закона.

Настоящият касационен състав напълно споделя изводите на СРС и счита издадения електронен фиш за незаконосъобразен.

Правилен е изводът на СРС относно приложението на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на комисията от 28 ноември 2019 година относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО, който е в сила от 19.10.2021 г.

Според чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на комисията от 28 ноември 2019 година относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на

заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО, в сила от 19.10.2021 г., доставчиците на ЕУЕПТ информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недекларирана пътна такса във връзка с неговата сметка и предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство.

Тази разпоредба задължава доставчиците по тристранния договор и АПИ, като събиращи пътни такси, преди да бъде започнато административнонаказателно производство да изпълни процедурата по цитираната по-горе разпоредба от регламента. Съгласно чл. 288 от ДФЕС, регламентът е акт с общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки. Административнонаказващият орган е следвало да спази разпоредбите на регламента преди да санкционира лицето. Следователно, едва след уведомяване от страна на доставчика на електронна услуга за събиране на пътни такси на собственика и ползвател на ППС относно отстраняване на техническата нередовност в бордовото устройство и при проявено бездействие от ползвателя на услугата, е следвало да се пристъпи към ангажиране на АНО на водача на процесното ППС, като последвалата нормативна уредба в сила от 01.01.2024 г. в чл. 10б, ал. 7-9 от ЗП съобразява това изискване. В случая не се установява, нито се твърди това уведомяване да е било предприето и да е предложена възможност за отстраняване на нередовността, преди да се образува административнонаказателно производство.

На следващо място, настоящата касационната инстанция намира, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение като съобразява в тази връзка Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

Въззивният съд е изложил подробни мотиви в тази връзка, към които настоящата касационна инстанция препраща, на основание чл. 221, ал. 2 АПК.

С оглед изложеното решението на СРС се явява правилно, като при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, а материалния закон е приложен правилно. Не са налице касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН Административен съд София - град, X. касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4350 от 03.10.2024 г., постановено по НАХД № 8942/2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: